

Zahrnuje pojem „přístup“ k uvedeným informacím, který musí výrobci poskytnout podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 715/2007, oprávnění vydavatelů technických informací podle čl. 3 bodu 15 nařízení (ES) č. 715/2007 zhodnotit tyto informace pro úkoly spojené s jejich podnikáním v dodavatelském řetězci na poprodejním trhu nebo je pro takovéto oprávnění ke zhodnocení zapotřebí sjednat samostatnou licenci pro zhodnocení a opakované vydávání, která pak ohledně poplatku požadovaného od výrobce v této souvislosti nespadá do článku 7 nařízení (ES) 715/2007?

- 3) Musí být výraz „*přiměřený a úměrný poplatek*“ podle čl. 63 odst. 1 první věty nařízení (EU) 2018/858 vykládán v tom smyslu, že výrobce musí nakládat se všemi samostatnými provozovateli podle čl. 3 bodu 45 nařízení (EU) 2018/858 při stanovení poplatku stejně bez ohledu na jejich podnikatelskou činnost?

V případě, že odpověď na první předběžnou otázku je záporná a kapitola III nařízení (ES) č. 715/2007 se použije na starší vozidla kromě toho:

Musí být výraz „*přiměřený poplatek*“ podle čl. 7 odst. 1 první části věty nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán v tom smyslu, že výrobce musí nakládat se všemi samostatnými provozovateli podle čl. 3 bodu 15 nařízení (EG) č. 715/2007 při stanovení poplatku stejně bez ohledu na jejich podnikatelskou činnost?

V případě záporné odpovědi na třetí předběžnou otázku:

- 4) Musí být výraz „*přiměřený a úměrný poplatek*“ podle čl. 63 odst. 1 první věty nařízení (EU) 2018/858 vykládán v tom smyslu, že poplatek může zásadně pokrývat pouze náklady výrobce?

V případě, že odpověď na první předběžnou otázku je záporná a kapitola III nařízení (ES) č. 715/2007 se použije na starší vozidla kromě toho:

Musí být výraz „*přiměřený poplatek*“ podle čl. 7 odst. 1 první části věty nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán v tom smyslu, že poplatek může zásadně pokrývat pouze náklady výrobce?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 28. června 2021 – Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH v. Arik Air Limited ir kt.

(Věc C-393/21)

(2021/C 368/06)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Další účastnice řízení o kasačním opravném prostředku: Arik Air Limited ir kt.

Předběžné otázky

- 1) Jak je třeba vykládat pojem „výjimečné okolnosti“ uvedený v čl. 23 písm. c) nařízení č. 805/2004⁽¹⁾ s ohledem na cíle tohoto nařízení, zejména cíl urychlit a zjednodušit výkon rozhodnutí členských států a účinně zajistit ochranu práva na spravedlivý proces? Jaký prostor pro uvážení mají příslušné orgány členského státu výkonu při výkladu pojmu „výjimečné okolnosti“?
- 2) Musí být při rozhodování o použití čl. 23 písm. c) nařízení č. 805/2004 považovány za relevantní takové okolnosti, jako jsou okolnosti dané v projednávané věci, jež souvisejí se soudním řízením ve státě původu, v němž se rozhoduje o otázce týkající se zrušení rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský exekuční titul? Podle jakých kritérií je třeba posuzovat řízení o opravném prostředku probíhající v členském státě původu a jak komplexní musí být posouzení tohoto řízení, které provádějí příslušné orgány členského státu výkonu?
- 3) Co je předmětem posuzování při rozhodování o uplatnění pojmu „výjimečné okolnosti“ uvedeného v článku 23 nařízení č. 805/2004: je třeba posuzovat dopad rozhodných okolností sporu v případě, že je rozhodnutí státu původu v tomto státě napadeno opravným prostředkem, je třeba analyzovat potenciální pozitivní nebo negativní dopady příslušného opatření uvedeného v článku 23 nařízení, nebo je třeba analyzovat hospodářské možnosti dlužníka toto rozhodnutí vykonat či jiné okolnosti?
- 4) Je podle článku 23 nařízení č. 805/2004 přípustné současné uplatnění několika opatření uvedených v tomto článku? V případě kladné odpovědi na tuto otázku, z jakých kritérií musí příslušné orgány státu výkonu vycházet při rozhodování o vhodnosti a přiměřenosti uplatnění několika z těchto opatření?
- 5) Musí být na rozhodnutí státu původu o pozastavení (nebo zrušení) vykonatelnosti použit právní režim zakotvený v čl. 36 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽²⁾, nebo se použije právní režim obdobný právnímu režimu upravenému v čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky (Úř. věst. 2004, L 143, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 38).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 28. června 2021 – D.V. v. M.A.

(Věc C-395/21)

(2021/C 368/07)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka:

D.V.

Odpůrce:

M.A.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se slova „hlavní předmět smlouvy“ vztahují na ujednání – které nebylo individuálně sjednáno a které je obsaženo ve smlouvě o poskytování právních služeb uzavřené mezi podnikatelem (advokátem) a spotřebitelem – týkající se ceny a způsobu, jakým je vypočtena?
2. Musí být odkaz na jasnost a srozumitelnost smluvního ujednání obsažený v čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že ve smluvním ujednání o ceně (které stanoví cenu za skutečně poskytnuté služby na základě hodinové sazby) stačí uvést vyšší hodinové odměny náležející advokátovi?